

- 1 ומ"ינה של תורה": ב' הפירושים מורים על ב' ענינים בספירת המלכות (מרים): מצד שרשה –
 2 למעלה מכל הספירות (כפי' הא' שמדגיש מעלת נבואתה), ובגילוי למטה – מקבלת מכל הספירות (כפי'
 3 הב' שנקראת ע"ש אהרן)⁴⁷.
- 4 וההוראה בנוגע לנשי ישראל, שלמרות גודל מעלתן על האנשים⁴⁸ מצד שרשן, הרי גילוי מעלתן היא
 5 עי"ז שמקבלות מהאנשים (גם בנוגע למעלות שיש להן מצד עצמן, כמו טבע הקירוב, כמרומו בכך
 6 שנקראת ע"ש אהרן דוקא⁴⁹, שהי' אוהב שלום כו'⁵⁰, וכן מרים היתה "פועה ומדברת והוגה לולד כדרך
 7 נשים המפייסות תינוק הבוכה"⁵¹) –
- 8 הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס⁵² בלקו"ש חי"א ע' 55 ואילך. [נדפס כאן בעמוד הבא]

(מלאכי ב, ו. וראה סנהדרין ו, ב) "תורת אמת היתה בפיהו", מלמעלה למטה, להיותו שושבינא דמלאכא, שלכן, הי' האבל על פטירת אהרן ע"י "כל בית ישראל" (חוקת כ, כט ובפרש"י. וראה לקו"ש חכ"ד ע' 253 ואילך. וש"נ).

(50) וזהו גם ענינו של אהרן בהדלקת המנורה – "בהעלותך את הנרות", "עד שתהא שלהבת עולה מאלי" (ר"פ בהעלותך ובפרש"י) – כפי שמבאר רבינו הזקן בארוכה בדרושי פ' בהעלותך (לקו"ת ר"פ בהעלותך) בענין נרות המנורה, שעבודתו של אהרן היתה להדליק ולהאיר את נש"י באופן שכל אחד יהי נר דולק ("נר הוי' נשמת אדם" (משלי כ, כז)) מעצמו ומאלי, ללא צורך לקבל עזר מזולתו. שכן, לאחרי שכבר הי' הענין ד"הוכה תוכיח" (קדושים יט, יז) – בדרכי נועם ובדרכי שלום – ע"י הזולת, הרי זה נעשה אצלו באופן ש"שלהבת עולה מאלי". (51) והיא זו שמכינה אותו למעמד ומצב שכאשר מתחיל לדבר – אזי אביו מלמדו תורה, שזהו תפקידו של הרב, משה רבינו – "תורה צוה לנו משה" (ברכה לג, ד. וראה סוכה מב, א). (52) בשילוב שיחת מוצאי ש"ק פ' בשלח.

שירה לאנשים, כמ"ש (פרשתנו טו, א) "אז ישיר משה (ואח"כ) ובני ישראל" (כולל גם אהרן), כך אמרה מרים שירה לנשים.

(47) וסדר הדברים: כיון שהתורה היא "מן השמים", מלמעלה למטה, מקדימים תחילה כפי שהענין הוא מצד שרשו ומקורו, ששרש המלכות הוא למעלה מכל הספירות, ועד לפני הצמצום, בבחי' רדל"א, ואח"כ כפי שנמשך בגילוי למטה (ולכן פירוש זה הוא "דבר אחר" – כפי שנעשה לאחר הצמצום, בסדר השתלשלות, עד לעוה"ז הגשמי).

(48) וכדאיתא בגמרא במסכת נדה (מה, ב) "כתיב ויבן ה' [אלקים] את הצלע, מלמד שנתן הקב"ה בינה יתירה באשה יותר מבאיש".

(49) ובהקדמה – שבתורה אין ענינים שהם במקרה, ולכן, אף שכאשר נצטרעה מרים הי' אהרן זה שמסר נפשו עלי' להשתדל אצל משה כו', הרי בודאי היו יכולים להיות הזדמנויות נוספות שגם משה יוכל לפעול לטובת מרים. אך הענין הוא – שמרים היתה "אחות אהרן", שהנהגתה כמו הנהגת אהרן, שהי' מקרב את כולם (בניגוד למשה, שהנהגתו היתה ע"פ מדת האמת, כמ"ש

אגרות קודש

ב"ה, ד' שבט, תשי"כ
ברוקלין.

הרה"ג ווי"ח אי"א מלאכתו מלאכת שמים מו"ה משה ארי' ליב שי

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מכ"ד טבת, היולול של רבנו הזקן, בו כותב אודות הזזה לטובה בנוגע לחדו"ת של התלמידים שליט"א.

ויהי רצון שהזזה זו תצמח ותגדל הלוך והוסיף הלוך ואור בכל עניני תורתנו תורת אמת, אמת לאמיתו, לאפוקי דין מרומה [היינו דלא זכה ובירר ערמת הנחש, שבמילא חסר ביראתו, או עכ"פ בקודמת לחכמתו - שצ"ל בשלימות - ירושלים וקודמת דוקא], והעצה לזה לחקור העדים בטוב (תוסי' מגילה טו, ב) ע"פ מ"ש ואעידה בס, עיין תענית יא, א. לקו"ת פקודי ד, ע"ב ואילך. ביאורי הזהר שופטים ועוד. וק"ל, ואז הרי הלכה כמותם, שהרי ממשיכים ואמת הי' - לעולם שבראשית ברא אלקים וגו', והוא שהנביא אומר והי' אלקים אמת, וכמרומו ברמב"ם הלכות יסוה"ת פרק א' ד' מאמת לאמיתו, עיי"ש.

ויהי רצון בהתקרבונו ליום ההילול של כ"ק מו"ח אדמו"ר מנהל ומיסד ישיבת תו"א, שיבוא זה בפו"מ וכנ"ל - באמת לאמיתו.

בברכה לבשו"ט.